

Sziasztok Drága Fülikék!

Ennek a hétnek az utolsó napján - vasárnap - egy nagyon különleges nap lesz! Gyermeknapot fogunk ünnepelni. Ezért arra gondoltam, hogy olyan meséket, játékokat válogatok Nektek, amelyeket nagyon szerettek.

”Ragyogja be a Földet
napsugarak aranyfénye,
felhőtlenül boruljon rá
a magas ég
azúrkékje!
Madárdaltól legyen hangos
minden liget,
minden erdő,
rétek fölött mézillatot
terítgessen
szét a szellő!
Vidámabban csobogjanak
a játékos
kis patakok...
Ünnepeljen minden- minden
ünnepeljen
gyermeknapot!”

(Szalai Borbála: Gyermeknapra / részlet)

A következő játékhoz az ügyességekre lesz szükség. Készítsetek otthon egy akadálypályát. Ezt vagy úgy építitek, hogy székekkel, párnákkal, asztalokkal kijelölitek, hogy merre lehet menni, vagy esetleg fonállal húzzátok ki az útvonalat. Ha készen vagytok, akkor egyik feladatként tegyetek kanálba egy ping-pong labdát, vagy bármilyen kisebb labdát, és vigyétek végig a pályán. Majd a labdát gurítsátok a kezetekkel, majd esetleg valamilyen eszközzel, akár egy faépítővel. Menjetek végig tyúklépésben a pályán.

Tudom, hogy szerettek kísérletezni, ezért készítsetek „folyadék szendvicset”. Tegyetek egy keskeny pohárba 2 evőkanál olajat, 2 evőkanál vizet és 2 evőkanál mézet, majd fedjétek le az üveget. ha egy kicsit vártok, akkor szerintetek hogy fog kinézni a szendvicsetek? Mi fog alulra kerülni, mi középre és felülre?

Az egyik kedvenc meséteket írom le, melynek a címe:

A csillagszemű juhász

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon túl, az Óperenciás-tengeren innét, volt egyszer egy király. Szörnyű hatalmas volt ez a király, féltek a népek tőle, ha messziről látták, reszkettek tőle, mint a nyárfalevél. Ha ez a király egyet tüsszentett, kengyelfutók és lovas legények vitték hírét az egész országban, és aki nem mondta: "Adj' isten egészségére!", halál fia volt.

Nem is akadt az egész országban, csak egy ember, ki nem mondta, hogy adj' isten egészségére. Ez a csillagszemű juhász volt. Nosza, megfogták a király emberei a csillagszemű juhászt, vitték a király színe elé, s jelentették: - Ihol, felséges királyom, ez a csillagszemű juhász nem akarja mondani, hogy adj' isten egészségére. Hej, szörnyű haragra lobbant a király!
- Mit, te nem mondod, hogy adj' isten egészségemre?!
- Dehogyan nem mondom, felséges királyom, bizony mondom, hogy: adj' isten egészségemre.
- Nem az egészségemre, hanem az egészségére.
- Hiszen mondtam, felséges királyom, egészségemre.

Megrántja az udvarmester a juhászsubáját, súgja neki:

- Te számár, mondd, hogy adj' isten egészségére.
- De már azt nem mondom - mondotta a juhász -, amíg a király öfelsége a lányát nekem nem adja feleségül.

Ott volt a királykisasszony a szobában, megtetszett neki a csillagszemű juhász, jószívvel a felesége is lett volna, de nem mert szólni. Hanem a királynak sem kellett egyéb, csak ezt hallja, mindjárt bekiáltotta a katonáit:

- Vigyétek ezt a legényt, s vessétek a fehér medve tömlőcébe!

Leviszik a legényt a tömlőcébe, hát ott fel s alá jár a fehér medve nagy morogva, három napja nem evett, egy falást sem adtak neki, hogy jól kiéhezzen, hadd szaggassa széjjel a juhászt.

Ahogy a juhász belépett, felállott a két hátsó lábára, nagyot bődült.

- No most, csillagszemű juhász, vége az életednek!

De halljatok csudát, mikor a medve meglátta a juhász csillagszemét, egyszeriben megjuhászodott, lefeküdt a földre, meg sem mozdult. A csillagszemű juhász pedig egész éjjel dúdolt, füttyölt, s mikor reggel eljött az udvarmester, szeme-szája tátva maradt, azt hitte, hogy csontját sem találja a juhásznak, s hát, ím, ott állott előtte elevenen, kutyabaja sem volt.

Fölvezetik a juhászt a királyhoz, s jelentik:

- Felséges királyom, él a juhász.

- Jól van, jól - mondja a király -, de azért megijedtél, úgy-e? Hát most mondod-e, hogy adj'isten egészségére?

Felelte a juhász: - Nem, amíg a leányát nekem nem adja, ha tíz halálba megyek is.

- No, hát vessétek tíz halálba! - rikkantott a király.

Vitték a legényt a tömlőcébe, amelyikbe tíz óriás sündisznó volt elzárva. De bezzeg ezek nem szelídültek meg a szemétől, mert egyszerre tíz sündisznónak nem nézhetett a szemébe. No, hanem volt a csillagszemű juhásznak egyszépen szóló furulyája, azt a subája alól elé húzta, elkezdett furulyázni, kezdette andalgósan, folytatta szaporázva, s hát, uramteremtőm, táncra

kerekednek a sündisznók, járták előbb lassan, azután sebesebben, addig járták, míg el nem dültek, s azután lefeküdtek s aludtak, mint a bunda.

Megy le reggel az udvarmester, összecsapja a kezét: - Hát te élsz? - kérdi a csillagszemű juhásztól.

- Nem is halok meg - mondja a juhász -, míg a király leánya a feleségem nem lesz.

Fölvezetik a király színe elé.

- No, te legény - mondja a király -, most már tíz halál torkában voltál, még most sem mondod, hogy adj' isten egészségére?

- Nem én, felséges királyom, ha még száz halálba visznek is, míg a leányát nekem nem adja. - Hát akkor vigyétek száz halálba! - ordított a király nagy haraggal, s vitték a csillagszemű juhászt le abba a tömlöcbe, amelynek a közepén volt egy kút, annak a belseje ki volt rakva száz kaszával, a fenekén pedig égett egy mécses. Akit abba beledobtak, az onnét élve ki nemkerült soha.

"Hej, szegény fejem - gondolta magában a juhász -, ennek már fele sem tréfa!" Szól a katonáknak, hogy menjenek egy kicsit ki a tömlöcből addig, míg gondolkozik, hogy mondja-e, adj' isten egészségére. Kimennek a katonák, s a juhász nagy hirtelen a fokosát beleszúrja a kút köblébe, a fokosra ráakasztja a tarisznyáját, aztán rá a subáját, a suba nyakára az árvalányhajas kalapját, s azzal szépen meghúzódik a tömlőc sarkában.

Bejönnek a katonák s kérdik: - No, meggondoltad-e? - Meggondoltam - mondja a juhász -, de mégsem mondom, hogy adj' isten egészségére.

- No bizony, ha nem mondod, belé is taszítunk a kútba.

A katonák azt hitték, hogy a juhász már ott áll a kút mellett, a subáját, a fokosát, a mindenét beletaszították a kútba, s mikor látták, hogy a kút fenekén a mécses kialudt, szentül azt hitték, hogy meghalt a juhász. Jön le reggel az udvarmester, hadd lássa ő is, igazán elpusztult-e a csillagszemű juhász. Hát halljatok ide, ott ült a kút mellett, furulyázott.

Felviszik a király elé, s mondja neki a király: - No, te legény, mostan száz halálban voltál, mondod-e, hogy adj' isten egészségére?

- Nem én, felséges királyom, míg a leányát nekem nem adja.

- Abból nem lesz semmi - mondta a király, pedig nem tudom, mit adott volna azért, ha a juhász azt mondja egyszer, hogy adj' isten egészségére! "Hiszen - gondolta a király -, majd kevesebbel is megelégszel te."

Befogatott a bársonyos hintájába, maga mellé ültette a csillagszemű juhászt, s úgy hajtatott az ezüsterdőbe.

Mondta neki: - Látod-e ezt az ezüsterdőt, te juhász? Neked adom, ha azt mondod, hogy adj' isten egészségére.

Tetszett a juhásznak az erdő, de most is azt mondta: - Addig nem, felséges királyom, míg a leányát nekem nem adja.

Aztán az erdőből kihajtatott a király, s messziről ragyogott feléjük az aranyvár. - Látod-e azt az aranyvárat, juhász? Neked adom, ha azt mondod, adj' isten egészségére.

- Nem mondom, felséges királyom, míg nekem nem adja a leányát.

Mentek tovább, s értek a gyémánttóhoz. - No, te juhász, - mondta a király -, neked adom az ezüsterdőt, az arany várat s a gyémánttavat, csak egyszer mondd, adj' isten egészségére.

- Nem mondom én, felséges királyom, míg a leányát nekem nem adja.

- Hát jól van, te betyár, neked adom a leányomat, de aztán mondd is, hogy adj' isten egészségére!

Na, hazamennek, s a király mindjárt kihirdetteti az egész országban, hogy férjhez adja a leányát a csillagszemű juhászhoz, jöjjön, aki jöhet a vendégségbe, lesz étel-ital elegendő, különösen, ha hoznak magukkal. Hiszen lett lakodalom, hét országra szóló. Ott ült a csillagszemű juhász a király mellett, ettek-ittak, vígan voltak. Egyszer aztán hozzák a jó torma húst, nagyot prüsszent erre a király, s hadarja egymás után a csillagszemű juhász: - Adj' isten egészségére, adj' isten egészségére, adj' isten egészségére! - Mondta valami százszor.

- Jaj, jaj, ne mondd tovább, inkább neked adom az egész országomat. Ott egyszeriben meg is koronázták a juhászt, ő lett a király, de bezzeg jó sorsa lett ezután a népnek. Szerették is ezt a királyt. Ha prüsszentett, egy szívvel, lélekkel kiáltotta mindenki: "Adj' isten egészségére!" Aki nem hiszi, járjon a végire, s ezt a mesét adj' isten egészségére!

Mivel nagyon szeretitek a találós kérdéseket, tesztek fel nektek párat! Biztos vagyok benne, hogy mindegyiket nagyon ügyesen ki fogjátok találni!

1. Egy olyan valamire gondoljatok, amit akkor szoktunk felvenni, ha megyünk valahová.

Ez a furcsa ikerpár
együtt ló – fut, szaladgál.
Egymást híven követik,
amíg a nap eltelik.
Este aztán örülnek,
egymás mellett csücsülnek. (*cipők*)

2. Ez egy olyan tárgy, amivel nagyon szerettek játszani.

Ugrik, pedig lába nincsen,
röpül, pedig szárnya sincsen,
mindig pufók, kerek arca
piros, sárga, kék vagy tarka. (*labda*)

3. Olyan valamire gondoltam, amire biztos Ti is szerettek felmenni akár autóval, akár biciklivel, de átsétálni is nagyon jó rajta.

Lába van és mégsem jár,
víz felett visz, nem madár,
nem rab, mégis láncot hord,
és minden utat összetold. (*híd*)

4. Erre nagyon szerettek felülni.

Ketten egyszerre indulnak,
egyik éppen úgy szalad,
mint a másik, mégsem érik
utol egymást soha. (*a kerékpár kerekei*)

5. Egy pici állatot kell kitalálnotok.

Ismerek egy tarka házat,
lakik benne szarvas állat,
szegényke fél nagyon tőled
szarvát behúzza előled.
Bármerre jár, völgyön – hegyen,
házikója vele megyen. (*csiga*)

6. Van ilyen jelünk a csoportunkban.

Izzóvörös reggel és este,
a legforróbb délben.
Nagy fénytől nem is látni,
de ott van az égen. (*Nap*)

7. Kézmosásnál vagy fürdésnél szoktatok ezzel játszani.

Kerek ugyan, de nem labda,
Szivárványszín játszik rajta.
Most bújjik ki szalmaszálon,
Mefogtam, de már nem látom. (*szappanbuborék*)

8. Olyan valamire gondoltam, amiből Nektek 20 darab van (ha még éppen ki nem estek)

Gyökerem van, de nem vagyok növény,
Zománcom van, de nem vagyok edény.
Vesztem lehet, ha kemény a lepény. (*fog*)

9. Olyan valamit találjatok ki, amit az ovi udvaráról sokat szoktunk látni.

Mint a pók a plafonon,
kicsi pont az égbolton.
Csíkot húzva messze száll,
úgy is hívják, gépmadár. (*repülő*)

10. Ezt a valamit biztos szeretitek nézni, főleg akkor, ha aranyos mese van benne.

Kicsi az én szobám,
nagyobb miért is lenne,
így is 40 táncos
keringőzhet benne. (*televízió*)

Most egy olyan játékot fogunk játszani, amit soha nem játszottunk, de szerintem nagyon vicces. A neve: **Lufitáncoltatás**.

Ehhez szükség lesz egy felfújtt lufira. Két széket fordítsatok egymásnak háttal és és a lufi nagyságától függően kössétek össze két madzaggal a székeket. A feladatotok az lesz, hogy ráteszitek a lufit a madzagra, és az egyik széktől a másikig át kell fújnotok a lufit úgy, hogy az ne essen le!
hajrá!

Ezekkel a mesékkal, játékokkal kívánok Nektek nagyon szép Kedves Fülikék!